

dagelsesbetjente Titel af Overbetjente, er det kun en Titulatur; det medfører ikke i og for sig nogen Lønningsforbedring, thi Lønning som Overbetjente have de alle allerede ifølge Bestemmelsen i den Paragraf, jeg nævnte, og det er med velberaad Hu, thi det forudsættes, at de skulle være særlig velegnede. — Det glæder mig i øvrigt, at man, saa vidt jeg har forstaaet, ikke har fundet noget at indvende mod den Maade, hvorpaa jeg har foreslaet i andet Afsnit at opfylde Retsreformens Krav til et rejssende Opdagelseskorp. Jeg tror heller ikke ret vel, der vil kunne være Tvivl om, at det er den nemmeste og bedste Maade at begynde paa for saa at indvinde Erfaringer og bygge paa dem.

Den ærede sidste Taler (Christiansen) spurgte, hvorfor jeg ikke havde medtaget et Forslag til Imødekommelse af den Tanke, der omtales i Retsplejelovens § 135, nemlig et forøget Tilskud til Københavns Politi eller en Omordning af dette Forhold. Jeg skal dertil sige, at det er jo ikke ifølge Retsplejeloven en nødvendig Betingelse for, at Loven kan træde i Kraft. Allerede af den Grund har jeg ikke ønsket at tage fat paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem nævnte, som af finansielle Grunde alene kan frembyde store Vanskeligheder. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at hvad der staar i Paragraffen, skal opfyldes ved Tid og Lejlighed, men saa paatrængende som de Love, der nævnes i § 998, er dette Kravs Opfyldelse ikke.

Piper: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at henlede Opmærksomheden paa den Bestemmelse, som findes i sidste Stykke af § 1: „Det særegne Kystpoliti ophæves“. Næst at udtale en beskeden Tvivl om Rigtigheden af at ophæve Kystpolitiet savner jeg i Loven Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig overfor de Mænd, som nu ere ansatte i Kystpolitiet. Der findes intet om, at de kunne overgaa i andre Stillinger, eller at der sikres dem fremtidigt Erhverv, ej heller noget om deres Pensionering. — Foruden Kystpolitiet findes der nu Distriktskommisærers langs Kysten; jeg tillader mig at forespørge den højtærede Minister, om det er Tanken at beholde disse, eller om man ogsaa tænker paa at ophæve denne Institution.

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke kendt dette Korps' Eksistens, Distriktskommisærers; jeg ved ikke, hvortil der sigtes. — Med Hen-

syn til Kystpolitiet skal jeg sige, at hvilke Vilkaar de blive underkastede, naar dette Korps ophæves, maa afhænge af, paa hvilke Vilkaar de ere antagne; den Ret, som derefter tilkommer dem, vil selvfølgelig i enhver Henseende blive respekteret. Hvorvidt de kunne overgaa i andre Stillinger i Politiets Tjeneste, maa forbeholdes Afgørelse fra deres Side, som skulle antage det nye Politi, altsaa de kommunale Raad for saa vidt angaar det Politi, som omtales i første Afsnit, Justitsministeren for saa vidt angaar det Politi, som omhandles i andet Afsnit.

Christiansen: Jeg finder ikke megen Anledning til at takke den højtærede Justitsminister for det Svar, jeg fik, thi den højtærede Ministers Udtalelse om, at det af mig berørte Forhold skal ordnes ved Tid og Lejlighed, tyder nærmest paa, at der kan komme til at gaa meget lang Tid. Jeg kan selvfølgelig heller ikke være enig med den højtærede Minister om, at dette Forholds Løsning ikke er særdeles paatrængende. Det er for Københavns Kommune i særdeles høj Grad paatrængende, netop fordi det drejer sig om saa overordentlig store Beløb, hvormed denne Kommune bliver forfordelt i Forhold til alle Landets øvrige Kommuner.

Matzen: Jeg skal efter Formandens Udtalelse ikke komme dybere ind paa, hvad det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) udtalte om, hvad jeg havde sagt i Gaar, men jeg tør dog maaske tillade mig at bemærke, at Talen den Gang var om en politisk Sag, og der er vel ingen, der vil forlange, at Højre som politisk Parti skulde føle sig repræsenteret i en kommunal Repræsentation, der var sammensat som denne — uden at man derfor paa nogen Maade vilde angribe de enkelte Medlemmers Dygtighed og Hæderlighed i og for sig.

Det af det ærede Medlem berørte Spørgsmaal om det københavnske Politi har ogsaa jeg haft min Opmærksomhed henvendt paa og vilde have udtalt mig om det, idet jeg blot ventede, indtil de forskellige Partiers Ordførere havde udtalt sig. Jeg mener ogsaa, at naar der nu sker den Forandring, at Kommunerne udenfor København faa et saadant Tilskud til Politiet, som her er foreslaet, er der god Grund til, som ogsaa Retsplejeloven forudsætter, at optage det Spørgsmaal, om der ikke ogsaa skal gøres noget for Københavns Vedkommende. Derom er der